

ת"פ (מרכז) 17344-09-22 - מדינת ישראל נ' לי בוניאטיאן

ת"פ (מרכז) 17344-09-22 - מדינת ישראל נ' לי בוניאטיאן מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 17344-09-22

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אפרת פאר, פמ"מ (פלילי)

נגד

לי בוניאטיאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[06.10.2024]

כבוד השופטת מרב גרינברג

ע"י ב"כ עוה"ד שאדי כבהא

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה, בעובדות כתב האישום, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום, ביום 1.9.22 בשעה 18:00, הגיע קטין לחנות שבה עבדה הנאשמת כקופאית. בין הנאשמת לקטין, יליד שנת 2012, הייתה הכרות מוקדמת. במהלך שהותו בחנות הציק הקטין לנאשמת והפריע לה במהלך עבודתה. הנאשמת העירה לקטין על התנהגותו וביקשה ממנו להפסיק. הקטין צילם את הנאשמת בטלפון הנייד שלו. הנאשמת קמה ממקום מושבה, נטלה את הטלפון הנייד מידיו של הקטין, מחקה את התמונה, סטרה לו פעמיים בלחיו והקטין נפל ארצה. בסמוך לכך שוחחה הנאשמת מהטלפון הנייד של הקטין עם אביו-ב.ב. ודרשה ממנו להגיע לחנות. כעבור עשר דקות הגיע ב.ב. בליווי אשתו-המתלוננת. המתלוננת שאלה את הנאשמת למה היא הרביצה לבנה ולקחה לו את הטלפון. בתגובה, ענתה הנאשמת שהקטין צילם אותה. המתלוננת השיבה לנאשמת: "למה הוא צילם אותך עירומה? את מרביצה לו ולוקחת לו את הטלפון?". בתגובה אמרה הנאשמת למתלוננת: "את רוצה להזמין משטרה יא זונה?". מיד לאחר מכן נטלה המתלוננת מפיצי ריח וזרקה על הנאשמת. בתגובה, נטלה הנאשמת נוזל שמשות וזרקה לעברה של המתלוננת.

בשלב זה יצאו הוריו של הקטין מהחנות והזעיקו משטרה. הנאשמת יצאה מהחנות והזעיקה את אימה למקום. לאחר זמן מה, נטלה סכין מתוך עמדת הסכינים שבקו הקופה ונשארה סמוך לקופה. בשעה 18:57 לערך, הגיעה האם לחנות, הבחינה בהוריו של הקטין ששהו בסמוך לדלת הכניסה, והחלה לצעוק: "מי זו שרבה עם הבת שלי, זו את יא זונה?", ולקלל את הוריו של הקטין. המתלוננת התקרבה לכיוונה, הורידה נעל עקב וזרקה לעבר האם ובתגובה השליכה זו לעבר המתלוננת כפכף.

- בזמן זה עמדה הנאשמת בפתח החנות, כשהיא אוחזת בסכין והסתכלה על המתרחש. בסמוך לכך, יצאה מהחנות בעודה מחזיקה בסכין, רצה לכיוונה של המתלוננת ודקרה אותה באזור הגב העליון. כשהסכין נעוצה בגבה של המתלוננת, חבטה האם באמצעות טלפון נייד בראשה של המתלוננת. ב.ב. שלף את הסכין מגבה של המתלוננת והיא הובהלה באמבולנס לבית החולים. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרם למתלוננת חתך של כ-4 ס"מ בבית החזה השמאלי עם לצרציה בריאה השמאלית והיא נזקקה להכנסת נקז חזה.
3. הנאשמת הופנתה לתסקיר חובה מפאת גילה, עוד התקבל בתיק תסקיר נפגעת עבירה. התסקירים בעניינה של הנאשמת
4. התקבלו בעניינה של הנאשמת מספר תסקירים שלא באו בסופם בהמלצה טיפולית. הנאשמת ילידת 2004, רווקה, נעדרת הרשעות קודמות. מקורותיה עולה כי הוריה לא נישאו, אביה מרצה מאסר והקשר עמו לאורך השנים מצומצם ורופף. אחיה בן 19, אינו עובד ובעל רקע במעורבות פלילית. הנאשמת גדלה ללא דמויות הוריות מכוונות ומיטיבות, הוריה התקשו לענות על צרכיה הרגשיים. היא השלימה 12 שנות לימוד, לא גויסה לצבא (על רקע אי התאמה), ועבדה לפרקים בעבודות מזדמנות. ממסמכים רפואיים שהציגה עלה כי סובלת מחרדה ודיכאון ונוטלת טיפול תרופתי. שוללת שימוש והתנסות בסמים ואלכוהול. במסגרת הליך המעצר, הנאשמת שוחררה בתנאי מעצר בית והועמדה בצו פיקוח. חרף נסיונות לשלבה במסגרת טיפולית לצעירים, היא לא שיתפה פעולה. גם במסגרת הליך זה, התקשתה הנאשמת לשתף פעולה, לא הגיעה לפגישות, שירות המבחן שיקף לה את התרשמותם שעליה לטפל בבעיות התנהגות אימפולסיביות ואלימה, אך לאחר שהגיעה לשתי פגישות, ניתקה עימם קשר. בהמשך פנתה לטיפול אצל מטפל פרטי. מדו"ח המטפל עלה כי הנאשמת פנתה לטיפול בחודש דצמבר 2023 והגיעה לעשרה מפגשים בלבד, באופן בלתי רציף. הקשר הטיפולי מיטיב עימה אך העדר רצף פגישות פוגע בפוטנציאל שבו.
5. ביחס למעשים שבהם הורשעה, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת מצמצמת מחומרת התנהלותה, ומתקשה לקחת אחריות מלאה על המתואר בכתב האישום ולהביע אמפתיה כלפי המתלוננת ובנה הקטין. לדבריה, היא ניסתה להדוף הצקות מצד הקטין ללא הצלחה, וכשהוריו התנהלו באלימות מילולית והשלכת חפצים, היא התנהלה באופן זהה כדרך התגוננות. מסרה כי לקחה את הסכין מתוך תחושת פחד ופעלה באלימות לאחר שראתה שתוקפים את אמה, מתוך רצון להגן על אמה. עוד מסרה כי פעלה באופן אימפולסיבי וכיום מצרה על כך ובדיעבד מבינה שכללה להתנהל בצורה שונה.
6. להתרשמות שירות המבחן, רמת הסיכון הנשקף מהנאשמת להישנות ביצוע עבירות אלימות הינה בינונית ומידת החומרה הצפויה בינונית. נוכח העדר שיתוף פעולה נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית, וסבור שיש להטיל על הנאשמת ענישה בדרך של עבודות שירות שתבהיר את חומרת מעשיה ותציב עבודה גבול.

7. בתסקיר משלים מיום 25.6.24 (אליו הופנתה חרף התנגדות המאשימה, החלטתי מיום 27.5.24) צוין כי בתקופת הדחייה התייצבה הנאשמת למספר פגישות, שבמהלכן עלה כי היא התקשתה לשתף פעולה מתוך בלבול וקושי, נמנעת מלצאת מהבית, הנאשמת תיארה מצב רוח ותיאבון ירודים וחוסר תפקוד תעסוקתי, והופנתה לפסיכיאטר. להתרשמות גורמי הטיפול, גם בעת הנוכחית הנאשמת מתקשה להבין את חומרת מעשיה, אינה מתייחסת להתנהגותה כחמורה, אינה מבינה את הפגיעה במתלוננת ובבנה ושוללת דפוסי אלימות. נעשה ניסיון להפנותה לעו"ס יתד, למרות שהביעה נכונות לא הגיעה לפגישה, ובהמשך הביעה חוסר רצון להשתלבות בתוכנית, לדבריה אינה מעוניינת לעבוד. בתקופת הדחייה הגיעה הנאשמת לארבעה טיפולים אצל המטפל הפרטי. שירות המבחן ביקש להמשיך ולבחון את יכולת שיתוף הפעולה של הנאשמת, ולדחות בשל כך את הדיון. בפתח הדיון שנקבע לטיעונים לעונש מצאתי לדחות את המלצתו. עם זאת, בתום הדיון, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש ועתירת המאשימה למאסר ממש, מצאתי לדחות את מועד גזר הדין ולאפשר לנאשמת להמשיך בטיפול. התמונה שהשתקפה מהתסקיר הסופי (מיום 22.9.24) לא השתנתה. הנאשמת שתפה פעולה עם גורמי הטיפול באופן חלקי ביותר, תיאמה תור אצל פסיכיאטר אך לא הציגה מסמכים שהגיעה לפגישה ונעדרה מתחילת תכנית להשלמת בגריות. שירות המבחן שב ונמנע מהמלצה טיפולית, להערכתו הנאשמת נעדרת כוחות, בעלת דפוסי אישיות לא בשלים לצד קשיים נפשיים, המקשים עליה לערוך שינוי בעת הנוכחית.
- תסקיר נפגעת עבירה
8. המתלוננת, בת 37, ממוצא מוסלמי, נשואה ואם לארבעה ילדים. מנהלת עסק עצמאי, הוכרה ע"י מערכת בריאות הנפש כסובלת מפוסט טראומה על רקע פגיעות הנאשמת. עורכת התסקיר התרשמה מתמונת נזק חמורה ביותר, לרבות השלכות על מצבה הגופני, הנפשי, התפקודי והמשפחתי של המתלוננת. לדבריה, חייה השתנו מקצה לקצה מאז הפגיעה.
9. המתלוננת סיפרה כי הרגע הקשה באירוע התרחש לאחר שנדקרה, והבחינה בנאשמת ואמה מביטות בסכין הנעוץ בגבה במבט מזלזל ולא הושיטו עזרה. מגרונה החל לצאת שטף דם אשר ניגר, היא החלה להיפרד מילדיה ולמלמל תפילה שנהוגה להיאמר על ערש דווי. בבית החולים נאמר לה על ידי הרופא שהיא ניצלה בנס מפגיעה חמורה הרבה יותר.
10. תמונת מצבה הנוכחי של המתלוננת עגומה למדי, במיוחד בפער למצבה לפני האירוע. השפעת הפגיעה ניכרת בכל מישורי חייה, ומתוארת בהרחבה רבה בתסקיר. טרם הפגיעה ניהלה המתלוננת שגרת חיים מתפקדת ומספקת, שנקטעה לאחר הפגיעה והוחלפה בחוויות של חוסר אונים והעדר משמעות. מדי יום היא מבכה את אובדן חייה הקודמים, מצב המותיר אותה בחווית בדידות קיומית וחוסר מוטיבציה. המתלוננת תיארה גם את ההשפעות השליליות של האירוע על בנה הקטין שנכח בו, לדבריה הוא שרוי בחרדה מתמדת ותחושת אשמה על שאירע לה. מצבה הכלכלי התדרדר מאד, היא סגרה את העסק שניהלה ורק לאחרונה פתחה אותו מחדש ועושה מאמצים רבים לתפעלו. לתחושתה של המתלוננת, המערכת רואה בעיקר את טובתה של הנאשמת- הקלה בתנאים מגבילים ותחושה של רצון להקל בעונשה בשל גילה הצעיר, ותהתה מה לגביה חייה שלה שנהרסו.

11. נוכח תמונת הנזק החמורה, המליצה עורכת התסקיר על הטלת פיצוי שיהווה אקט של הכרה מצד הנאשמת לפגיעה הקשה שהסבה למתלוננת.
- תמצית הטיעונים לעונש
12. ב"כ המאשימה, עו"ד גבי פאר, עמד על חומרתם הרבה של מעשי הנאשמת, עתר להעדיף את שיקולי ההרתעה והגמול, ולגזור על הנאשמת מאסר ממושך. המאשימה עתרה למתחם הנע בין 3-5 שנות מאסר ולמקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי משמעותי למתלוננת ובנה. ב"כ המאשימה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו ועל ההחמרה ברמת הענישה בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. עוד תיאר את נסיבות ביצוע העבירה, קטטה שהחלה בעניין של מה בכך, ואף שהקטין הציק לנאשמת היה מצופה ממנה שלא להסלים את האירוע. לנאשמת היו מספר הזדמנויות להפסיק את האירוע. בנוסף הפנה לנזק הקשה שנגרם למתלוננת כמפורט בתסקיר וציין כי אך בנס ניצלו חייה של המתלוננת. לזכותה של הנאשמת נטען כי היא נעדרת עבר פלילי, הודתה ולקחה אחריות מסוימת על מעשיה. לטענת המאשימה, תסקירה שליליים גם לאחר תקופת טיפול ארוכה ואינם מצביעים על אופק שיקומי.
13. ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי כבהא, סקר את נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, וסבור כי נוכחה גילה הצעיר, עברה הנקי ונסיבותיה האישיות ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל מאסר מאחורי סורג ובריח. לטענתו הנאשמת אינה מניפולטיבית כטענת המאשימה אלא חסרת תחכום וחסרת הבנה. עוד לטענתו, המתלוננת הזמינה את הורי הקטין כדי לפתור את הריב עם הקטין שלא בדרכי אלימות, והעובדה שהזעיקה גם את אמה מלמדת על הפחד שחשה. למרבה הצער הפתרון לא הגיע מההורים, אלימות החלה מצד אמו של הקטין, והנאשמת ראתה במו עיניה כיצד תוקפים את אמה ופעלה, בלי מחשבה, כדי לגונן עליה. עוד להתרשמותו, הנאשמת מצוייה בשלבים ראשוניים של טיפול, אך ישנם ניצנים של תקווה למרות שאינם מבטיחים.
14. הנאשמת בדבריה בפניי מסרה כי היא מבינה את חומרת המעשה, והוסיפה שניסתה להיפתח בפני קצינת המבחן אך חשה ב"מחסום" שאינו מאפשר זאת. עוד ציינה כי נבדקה אצל פסיכיאטרית שרשמה לה טיפול תרופתי. דיון והכרעה מתחם העונש ההולם
15. הנאשמת הורשעה בתקיפתו של הקטין ובדקירתה של המתלוננת. מעשי הנאשמת בתיק זה מהווים אירוע עונשי אחד וייקבע בגינם מתחם עונשי כולל.

16. יוכוח פעוט בין הנאשמת, בחורה צעירה, לבנה קטין של המתלוננת, הסתיים בדקירתה ע"י הנאשמת, פגיעת הנאשמת הסבה למתלוננת נזק רב בכל מישורי חייה וטלטלה את עולמה. בית משפט העליון הדגיש פעמים אין ספור את החומרה הטמונה בשימוש בסכין לפתרון סכסוכים ואת החומרה הגלומה בעבירות אלימות המסכנות את שלום הציבור ובטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש. עוד עמדה הפסיקה על חומרתה ונפיצותה של 'תופעת הסכינאות', והצורך הבוער למגרה: "תופעה זו של 'סכינאות' יש להדביר. המסר חייב להיות ברור, למען ידע כל איש ונער כי נטילת סכין כדי לתקוף היא נטילת סיכון - לא רק כלפי הקורבן, אלא גם כלפי העבריין בדמות הטלת ענישה מחמירה. במלים אחרות, 'תרבות הסכין' היא תרבות שלא ניתן לגלות כלפיה סבלנות" (ע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.5.2010)).

17. מעשיה של הנאשמת חמורים ופגעו פגיעה מוחשית בשלומה ובביטחונה של המתלוננת. הנאשמת, שעבדה כקופאית בחנות, החלה בויכוח עם בנה של המתלוננת, קטין כבן 10, שהציק לה וניסה לצלמה. הנאשמת התקשרה לאבי הקטין, צעד נכון שיכול היה להביא לסיום הריב בדרכי שלום. אך הגעת הורי הקטין למקום התבררה כטעות, המתלוננת פנתה לנאשמת ושאלה אותה מדוע הכתה את בנה והשליכה לעברה מפיצי ריח, זו השליכה לעברה חומר ניקוי. הורי הקטין יצאו מהחנות והזעיקו את המשטרה. הנאשמת, בתגובה, קראה לאימה. כשזו הגיעה החלה להתעמת עם המתלוננת שעמדה מחוץ לחנות, והשתיים השליכו נעל זו על זו. עוד לפני כן הצטיידה הנאשמת בסכין מתוך עמדת הסכינים בסמוך לקופה שבה עבדה, כשהבחינה בויכוח בין אמה למתלוננת, יצאה מהחנות, רצה לעבר המתלוננת, דקרה אותה באמצעות סכין בגבה העליון וגרמה לה לחתך בבית החזה השמאלי שחייב הכנסת נקז חזה. מדובר במעשה אלים ומיותר שגרם למתלוננת נזק רב, בעל פוטנציאל לפגיעה חמורה הרבה יותר מזו שנגרמה בפועל, לנוכח הכלי שבו עשתה הנאשמת שימוש - סכין, ומקום הפגיעה - בית החזה.

18. הנאשמת, בת 18.5 שנים במועד ביצוע המעשה נקטה באלימות כלפי ילד כבן 10 ואמו. חלקה היחסי בביצוע המעשים מרכזי, טענתה כי דקרה את המתלוננת כדי להגן על האם נועדה כדי לצמצם מחומרת מעשיה. כעולה מכתב האישום, היא הצטיידה בסכין טרם העימות בין המתלוננת לאם, בעוד הורי הקטין יצאו מהחנות כדי לנתק מגע מהנאשמת והזעיקו משטרה, הנאשמת קראה לאמה כדי שזו תסייע לה אל מול הורי הקטין, הגעתה הסלימה את הסיטואציה, מייד עם הגיעה למקום היא החלה בקללות וויכוחים. לנאשמת היו הזדמנויות רבות לסיים את הריב ללא הסלמה, היא פעלה באימפולסיביות ואלימות, ללא מחשבה רבה, במסגרת עבודתה ולנגד עיני מעבדה וניצלה זמינות של סכין. כשצפתה בעימות בין האם למתלוננת עמדה בתוך החנות, והייתה לה שהות לכלכל את צעדיה אך היא בחרה לצאת מהחנות, רצה לעבר המתלוננת ומייד דקרה אותה, דקירה עמוקה, בבית החזה. השלכות מעשי הנאשמת על המתלוננת קשות וחמורות, כעולה מתסקירה מאישה פעילה ומתפקדת הפכה לשבר כלי, ולמרבה הצער עד היום טרם הצליחה לעבד את האירוע ולהשיב את חייה למסלולם.

19. על יסוד כל האמור, מצאתי לקבוע כי פגיעתה של הנאשמת בערכים המוגנים היא ברף חמור. מדיניות הענישה הנוהגת
20. מדיניות הענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין מגוונת וכוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, קצרים וממושכים, תלויי נסיבות המעשה והעושה. "על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 20 (28.11.2021); ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010); (ע"פ 941/13 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (26.11.2013)).
- בע"פ 5067/23 דין נ' מדינת ישראל (10.1.2024) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, על רקע ויכוח בפארק ציבורי. הנאשם נעץ חפץ חד בחוזקה בבטנו של המתלון באזור צלעות צד שמאל, בעקבות פציעתו נגרמו לו בין היתר חור בקיבה, קרע בטחול שהביא לכריתתו ופגיעה בסרעפת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-36 חודשי מאסר, ובהתחשב בהיעדר עבר פלילי וטעמי שיקום נדון למאסר בן 20 חודשים. ערעורו נדחה;
- בע"פ 5828/22 שלבי נ' מדינת ישראל (6.8.2023) נדחה ערעור נאשם שבמהלך ויכוח עם המתלון, וכשהוא בגילופין, דקרו באמצעות סכין יפנית בצדו השמאלי של גבו ובידו הימנית. המתלון אושפז ונותר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18-42 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי והודאתו נדון למאסר בן 20 חודשים;
- בע"פ 5178/22 מור סגל נ' מדינת ישראל (21.9.2022) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער דקר בסכין קטין בן 16, במותנו השמאלית ובישבנו. המתלון נאלץ לעבור ניתוח ואושפז. בין השניים לא הייתה היכרות מוקדמת, כל חטאו של המתלון היה שעמד ליד חברתו לשעבר של הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22-44 חודשי מאסר. הנאשם, שזהו מאסרו הראשון, צירף במסגרת הסדר הטיעון שני תיקים נוספים בעבירות רכוש, נדון למאסר בן 28 חודשים. למשמע הערות בית המשפט העליון חזר בו מהערעור; בת"פ (מחוזי מרכז) 9599-02-21 מדינת ישראל נ' מסארווה (גזר דיני מיום 15.1.2024) הורשע הנאשם בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפת שוטר, בכך שדקר את המתלון בבטנו באמצעות סכין יפנית בתנועת חתך. בהמשך לא צייט להוראות שוטר שניסה לעצרו ופגע באמצעות רכבו בברכו של השוטר. נקבע מתחם הנע בין 28-50 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי שלו ושל בני משפחתו ומשקל מסוים להסכם סולחה בין הצדדים, נדון לענישת מאסר החורגת מעט לקולא בת 24 חודשים;
21. בת"פ (מחוזי מרכז) 33413-08-19 מדינת ישראל נ' דגו (8.9.2020) הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע קטטה, דקר הנאשם בסכין מתקפלת את המתלון בחזהו ונמלט. למתלון נגרם פצע דקירה בחזהו וחור בריאה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הלא מכביד ונסיבות משפחתיות מורכבות, נדון למאסר בן 26 חודשים;
22. בת"פ (מחוזי מרכז) 20449-01-19 מדינת ישראל נ' עמרם (20.2.2020) הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם דקר בשעת לילה עובד חנות נוחות בתחנת דלק, צעיר בן 20, דקירה אחת בבטנו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלון פצע דקירה בבטנו הקדמית, הוא פונה לבית חולים ונותר בדחיפות עקב פציעת המעי הדק. נקבע מתחם הנע בין 18-48 חודשי מאסר, כשניתן משקל למצבו הנפשי של הנאשם. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נדון למאסר בן 28 חודשים.
23. המאשימה הגישה אסופת פסיקה הכוללת מקרים שנסיונותיהם ברובן חמורות יותר (ע"פ 935/14 אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל (30.11.14); ע"פ 4145/12 הרוש נ' מדינת ישראל (29.4.13)). בע"פ 6260/05 חדרה נ' מדינת ישראל (22.2.06) נדון צעיר בן 18 נטול עבר פלילי, שדקר אחר בבטנו במהלך תגרה רבת משתתפים, למאסר בן 3 שנים. ערעורו נדחה.
24. אשר על כן, לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשמת בתיק זה אני קובעת מתחם עונשי הנע בין 20-40 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.
- גזירת העונש המתאים לנאשמת
25. הנאשמת כבת 20, נעדרת עבר פלילי, ביצעה את המעשה סמוך לגיל קטינות. נסיבות חייה מורכבות, היא גדלה ללא מעגל תמיכה והוריה התקשו לספק את צרכיה הרגשיים, להערכת גורמי הטיפול הנאשמת בעלת אישיות חלשה, חסרת כוחות ומוטיבציה. הנאשמה פעלה באימפולסיביות, ניכר כי התקשתה להתמודד עם עימותים ולהביא לפתרוןם בדרכי שלום, ספק רב עם אמה יכולה לשמש לה כדוגמא, הגעתה לאירוע הביאה להסלמתו.

26. הנאשמת הודתה בכתב האישום כלשונו אך ניסתה לצמצם מחומרת המעשים ומהשלכותיהם, חרף נזקקות טיפולית התקשתה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, גם עם המטפל הפרטי. ניתנו לנאשמת הזדמנויות יוצאות דופן להמשיך בטיפול ולגייס מוטיבציה ונכונות כדי לקדם את עצמה אך היא לא ניצלה אותן. התרשמתי שחוסר שיתוף הפעולה אינו נובע מעמדה של סרבנות טיפולית וממניפולציה אלא הוא שילוב של אישיות לא בשלה, מצב נפשי מורכב וחוסר יכולת ורצון להעזר בגורמי טיפול שונים כדי לקדם את מצבה. במהלך הדיונים הביעה הנאשמת נכונות להמשיך בטיפול, ומטעם זה מצאתי להפנותה לתסקירים משלימים, זאת חרף התנגדות המאשימה והעדר המלצה טיפולית, שירות המבחן עשה מאמצים רבים לסייע לה, שילבה בקבוצות טיפוליות, הפנה אותה לפרויקט ית"ד ולקורס השלמת בגרויות, וקיבל דיווחים מהמטפל הפרטי. על אף כל זאת לא חל כל שינוי במצבה של הנאשמת, הסיכון הנשקף ממנה להתנהגות אלימה בעתיד נותר בעינו, שירות המבחן העריך כי הורתעה מההליך המשפטי.
27. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי נוכח גילה הצעיר של הנאשמת, עברה הנקי והודאתה למקם את עונשה ברף התחתון של מתחם הענישה. אלך לקראתה קמעה, מאחר שזה מאסרה הראשון ונוכח מצבה הרגשי המורכב, ואסטה סטייה קלה לקולא ממתחם הענישה.
28. אשר לפיצוי המתלוננת, כאמור מעשי הנאשמת פגעו במתלוננת ובמשפחתה פגיעה קשה והסבו לה נזק רב. יש לקוות שלא מדובר בנזק בלתי הפיך, מאמצי המתלוננת לשקם את חייה והחלטתה לפתוח מחדש את העסק אותו בנתה בשתי ידיה ראויים להערכה. הפיצוי בהליך הפלילי אינו שווה ערך לנזק החמור שנגרם לקורבן העבירה אך יש בו חשיבות רבה. הנאשמת אמנם אינה עובדת ואינה בעלת אמצעים אך אין מקום להתחשבות רבה בנתונים אלו בקביעת פיצוי הולם לקורבן עבירה.
- סוף דבר
29. אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרה החל מיום 1.9.23 עד 5.9.23.
- ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא תבצע עבירת אלימות מסוג פשע במשך שנתיים מיום שחרורה ממאסר.
- ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים בגין עבירת אלימות מסוג עוון במשך שנתיים מיום שחרורה ממאסר.
- ד. פיצוי בסך ₪ 15,000 למתלוננת. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.11.24 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים המצויים בתיק.
- ה. הנאשמת תתייצב לריצוי מאסר ביום 2.12.24 עד שעה 10:00 ביס"ר נווה תרצה. לצורך הבטחת התייצבותה תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר מ"י. לאחר תחילת המאסר ינוכו לטובת הפיצוי.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
- ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.